

за печатъ нѣкои нѣща, но по-голѣмата часть отъ тѣхъ се изгубила по-рано, а сега нищо не му останѣло. Работилъ е по църковния въпросъ и е билъ прѣдставитель при първия български съборъ въ Цариградъ отъ страна на градътъ Сливенъ. Ходилъ е въ Руссия, Влашко, Австрия, Америка и, споредъ както сж ни разказвали нѣкои приятели, въ младитѣ си години бѣхталъ си е главата върху квадратурата на кръгътъ. Слѣдъ освобождението ни той е пенсиониранъ и понастоящемъ живѣе въ Пловдивъ. Отъ едно частно писмо извличаме слѣдующия пасажъ, който ни се вижда доста характеристиченъ за личността на г. Добровски: „Сегашния му животъ е твърдѣ редовенъ. Всичко каквото върши (ядене, спане, расхождане и пр.) прави го въ опрѣдѣлено врѣме и мѣсто, т. е. той прѣдставлява нѣщо като възпроизвеждане на Жюль-Верновия Филаесъ Фогъ на българска почва. Съ никого не се срѣща. Той живѣе въ хотелъ „Марица,“ у една стая, въ която, въ продължение на четири години, никого не е пуснѣлъ въ нея. Какво прави тамъ, никой незнае. Казаха ми, че когато случайно сж оставали отворени вратата на стаята му виждали, че писвалъ нѣщо и че ималъ голѣмъ купъ ръкописи, но какво именно писвалъ — неизвѣстно, па и на мене нищо не расправи, при все че се опитвахъ съ разни забикалки да узнаѣмъ що-годѣ.“ *Добровски е първий български проповѣдникъ на славянската нравствена взаимность и общеславянскій языкъ.*

На страница първа, брой 1 отъ „Мірозрѣніе,“ което е излизало въ Виена, въ отправенитѣ къмъ читателитѣ думи отъ страна на редакцията ний намираме единъ пасажъ, който опрѣдѣлява колко-годѣ цѣльта на това списание:

„Кой то прочее люборѣденъ мисли чи мѡжи да бѣди общепѡлезно нѣщо за Отѣчество то ни да имами и едно поврѣменно Списание, той като разумѣва какъ то безъ Спомѡщници немѡжи да сѹществува, нѣка благоизвѡли да бѣди Спомѡщникъ, защото тѣй ще ѣ отъ свѡя страна сѣки учредител на такова издаване. А за него добръ ѣ сѣки да рассѹди чи то испѣрво, и споредъ новостъ та на писменни ѣтъ ни языкъ, слѣдователно споредъ необразованіе то му ѡще, неопределеніе то му и непостоянность та, а пѡвече ѡще и споредъ недостатѡчни те срдѣства на иждивеніе то, не мѡжи испѣрво